

Chùm Thơ Thanh Thanh

SINH-NHẬT EM, MÙA NOEL

Trời se lạnh và bầu trời trở xám
Thoáng mưa phùn như mưa của Huế xưa
Trong không khí có chút gì gợi nhớ
Năm gần tàn, hay xuân sắp về qua

Mùa Noel đã bao lần rồi nhĩ
Nếu em còn mình chắc sẽ ăn mừng
Sinh nhật em chị sẽ làm chiếc bánh
Rất ngọt ngào với tất cả tình thương

Chị sẽ làm nhân bằng vòng tay thân ái
Sẽ trộn thêm ngàn lời nói ngọt ngào
Sẽ vẽ lên mặt bao lời chúc tụng
Sẽ cười vang lên, hạnh phúc biết bao

Chị sẽ không cần cân đo rắc rối
Bánh yêu thương có ai chỉ được đâu
Chị sẽ viền quanh bằng sợi dây kỷ niệm
Gói ghém theo hạt thương nhớ muôn màu

Chị sẽ thắp nến, bao nhiêu cây em nhĩ ?
Đếm làm chi năm tháng vốn vô cùng
Chị chỉ mong nến lung linh soi sáng
Đường em đi trong cõi mộng lung

Sinh nhật em chị làm bài thơ nhỏ
Đốt cho em vào lúc Chúa ra đời
Nơi nào đó em sẽ cao giọng đọc
Và sẽ nhâm nhĩ chiếc bánh chị mời

Chị sẽ ngăn không cho dòng lệ chảy
Để bên kia không lưu luyến bên này
Nhưng mà em, sao bỗng dưng má ửng
Hình như mưa nhỏ xuống chị không hay.

YOUR BIRTHDAY, CHRISTMASTIDE

The sky has turned grey and the weather cold,
It mildly drizzles like the kind of rain in Hue of old.
There is something to cause longings in the air:
The year is going to end or the spring to begin fair.

How many times since the last Christmas fête?
Were you still alive, we would surely celebrate.
For your birthday I would, with special complexion,
Make a cake quite sweet with all my affection.

I would mix the stuffing with my warm feeling,
Dress it with thousand mellifluous words appealing,
Adorn the surface with letters of congratulatory glee
And laugh resoundingly – how happy should we be!

It is needless to weigh or measure in order to bake,
Whoever can instruct how to create a love cake?
I would add an edge line as a thread of souvenir
To encompass the multicolored seeds for my dear.

I would light the candles – how many pieces, well?
But what's counting for, since time is in the sequel!
I only wish that the candles would spark to lighten
Your way in the misty world, salvation to heighten.

On your birthday I would write a small poem
And burn it for you on God's descent as a proem
So that at such a distant place you read it loudly
Gnawing at the cake I prepared for you so proudly.

I would try to prevent my hot tears from falling
So you're not too attached to the earth on recalling,
But, my cheeks suddenly got wet from nowhere:
It seems the rain is dripping, I am not even aware.

ĐẶNG LỆ KHÁNH

Translation by *THANH-THANH*

GỬI BẠN TRÚC LANG

Tôi với anh : thân nhau từ thuở trẻ,
Cùng Hồ Đình Phương và các bạn làm thơ.
Khi Đất Nước bấp-bênh nhiều ngã rẽ,
Mình chỉ có Tấm Lòng với mấy đường tơ.

Trai thời loạn: mỗi người trôi một hướng,
Rốt cuộc cuối đời: Lịch Sử bánh xe lăn.
Ai ngã ngựa? ai trùng-dương nạn vương?
Ai ra nước ngoài? ai ở lại? – chia ngăn!

Nơi khách-địa, mình thương về cố-quận,
Tin-tưởng Tương Lai mà tự nén lòng đau.
Tranh triệu nét cùng với thơ vẠN vận,
Dùng thay súng gươm anh dệt đẹp lòng nhau.

Tôi phục anh : một tâm-hồn nghệ-sĩ,
Dù ốm đau nghèo đói, nguồn hứng khôn vơi.
Văn sáng-tác, phụng thờ Chân Thiện Mỹ,
Vàng hay thau cũng vẫn kỷ-vật cho Đời.

Đọc thơ anh : nhớ nhiều Hàn Mặc Tử,
Nghe hơi Bích Khê và thấy bóng Nguyễn Sa;
Ồ! có nghị-lực thì tha-hồ Cuộc Lữ,
Chín người mười ý, ý nào cũng Cõi Người Ta.

Tôi quý anh: trung-thành cùng Nghệ Thuật,
Ồ! mà nhân-sinh còn gì cao đẹp hơn, hơ?
Trên nguồn đời tranh phong trong với đục,
Một mình Trúc Lang chồm-chọc một dòng thơ.

THANH-THANH

TO TRUC LANG, MY FRIEND

You and I became friends of youth in the prime
With Ho Dinh Phuong and others, merry to rhyme.
When our country in peril the enemy tried to immerse,
We only had our Whole Heart with valiant verse.

As wartime young men each had with his own to deal
But finally could not turn back the History's wheel.
Who got defeated? Who on the ocean met with fate?
Who stayed home? Who fled abroad? A stalemate!

We in exile are homesick, thinking of our old land,
Having faith in a better Future, we pocket our brand.
With paintings million styles, poetry thousand tunes,
Instead of firearms you embellish life with festoons.

I esteem you, an artist with a versatile talent;
Even if ailing or destitute, you are an inspired gallant.
You tirelessly create for the True, Good, Beautiful:
Gold or brass, a certain souvenir to Life is your pull.

Reading your works I remember Han Mac Tu much,
Sense of Bich Khe some tone, of Nguyen Sa a touch.
Wow! since you have energy, travel freely you can:
Though opinions differ, they are in this Place of Man.

I appreciate your loyalty, devotion to Letters and Arts.
Um! in our existence what is nobler than deep hearts?
In the stream of life still struggling for fair and fine
Truc Lang alone appears imposingly in his own line.

English version by THANH-THANH

TÚY CA

Thà rót cho ta trăm nghìn chung rượu độc
Đừng một lời nào mai mỉa cho nhau
Hãy đưa ta đi, đưa ta vào cơn lốc
Cho mang mang, cho mang mang ta đến tột đỉnh sầu

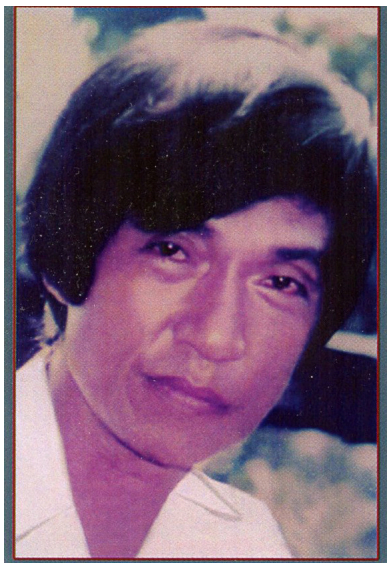
Này rót đi em từng chén buồn cay đắng
Cho ta cười trong nỗi xót xa đưa
Rót nữa đi em, em rót đầy ly cạn
Say dùm ta, say dùm ta như thuở tự bao giờ

Cứ lên ngôi đi! Em đừng run, đừng sợ
Bởi ta say, bởi ta say nên thần tượng cũng lu mờ
Đêm đứng đó, ta ngồi nghe gió hú
Trong âm vang, trong âm vang, vang dậy sóng sông hồ

Rót nữa đi em, rồi mai về xứ lạ
Để mình ta, mình ta buồn cho héo hắt tim gan
Rượu hết rồi sao? Thôi ta xin từ tạ
Cuộc đời này, cuộc tình này rồi cũng đến dở dang

Này uống đi em một giọt sầu ly biệt
Cho ta về trong nỗi nhớ buồn tênh
Cũng đừng cho ta một lời nào tha thiết
Bởi sông dài, sông còn dài ta còn mãi lênh đênh

TRƯƠNG MINH DŨNG

DRUNKEN SINGING

You'd better a thousand cups of toxic wine for me to pour
Than any sarcastic comments to make — It's so sore!
Send me, send me into the whirlwind
For me vaguely, vaguely to reach the summit, chagrined.

Here! Pour for me each cup of bitter damnation
For me to laugh, to laugh in traumatization.
Pour more, pour more, my dear, this empty cup to fill,
And get intoxicated for me, intoxicated for me, as ever still.

Ascend the throne! Do not tremble, do not fear!
I am so drunken, so drunken, as even the idol to blear.
The night is staying there; I sit here, listen to the wind howl;
Mixed with its repercussion echoes the errant waves growl.

Pour more! Then, tomorrow I will return to the strange zone
For me, for me to get so sorry, peak and pine to bemoan.
There is no more wine? Well, let me say good-bye!
This life, this love too would eventually run awry.

Hey! Drink with me one drop of sad separation
For me to leave within the vast nostalgic duration.
Do not also say to me any fervent word sentiment-bound,
Because the river is long: It still is long I still drift around.

Translation by THANH-THANH